

respondebo vobis: neque cogitatio me-
ris vestris fiet dicentium. Eum? sicut gētes
et sicut cognationes terre: ut colamus
ligna et lapides. Viro ego dicit dñs
deus: quoniam in manu forti et in bra-
chio exenteo et in furore effuso regnabo
sup vobis. Et educam vos de pñs: et
cogregabo vos de terris in quibus di-
spñi estis. In manu valida et in bra-
chio exenteo et in furore effuso regnabo
sup vobis: et adducā vos i defū pñs:
et iudicabor vobiscū ibi facie ad faci-
em. Sicut iudicio cōtendi aduersum
patres vestros in deserto terre egypti: sic
iudicabo vos dicit dñs. Et subiciam
vos septro meo: et inducā vos i vin-
culis sedens. Et eligam de vobis tras-
gressores et impios: et de terra incola-
tus eorū educā eos: et terrā israel non
ingredietur: et scietis quia ego dominus.
Et vos domus israel: hec dicit dñs deus.
Singli post ydola vñs ambulate: et
seruite eis. Quia si in hoc nō audieritis
me: et nomē meū sanctū pollueritis ul-
tra in muneribus vñs et in ydolis vñs:
in monte sancto meo in monte excelso
israel ait dñs deus: ibi secūdet michi o-
mnis domus israel: omnes inq; in terra
in qua placebūt michi. Et ibi quērā
pietates vñs: et iniciū decimarū ve-
strarū in omnibus sanctificationibus
vestris. In odorem suauitatis suscipi-
am vñs: cum eduxero vos de pñs et
cogregauero vos de terris in quibus
dispñi estis: et sanctificabor i vobis in
oculis nationū. Et scietis quia ego do-
minus cum eduxero vos ad terrā israel in
terra pñs qua leuavi manū meā ut da-
rem eam patribus vñs. Et recordabi-
mini ibi vias vñs et omnium scelerū
vestrorū quibus polluti estis in eis: et
displacueritis vobis: conspectu vñs in

omnibus malitijs vestris quas fecistis: et
scietis quia ego dñs cū benedixero vo-
bis ppter nomē meū: et nō secundū vias
vñs malas neque secundū scelera vñs
pessima domus israel: ait dñs deus. Et
factus est sermo dñi ad me dicens. Fi-
li hominis: pone faciem tuā contra viā
austri et illa ad affricū. Et ppheta ad
saltum agri meridiani: et dices saltus
meridiano. Audi verbū dñi. Hec dicit
dñs deus. Ecce ego succendā i ignē: et co-
buram in te omne lignū viride et omne
lignū aridū. Non extinguetur flāma
succensionis. Et comburet in ea omnis
facies ab austro usq; ad aquilonē: et
videbit vniuersa caro quia ego dñs
succendi eam: nec extinguetur. Et dixi.
A a dñe deus. Ipsi dicit de me. Nūquid
nō p parabolās loquē istis? **XX**
Et factus est sermo dñi ad me di-
cens. Fili hominis pone faciem
tuā ad iherusalē: et illa ad santhuari-
a et ppheta dicit huius israel: et dices ter-
re ista. Hec dicit dñs deus. Ecce ego ad-
texet eia gladiū meū de vagina sua:
et occidā in te iustū et impiū. Pro eo
autē q; occidi in te iustū et impiū: adie-
ro egredietur gladius meus de vagi-
na sua ad omne carnē ab austro usq;
ad aquilonē: ut sciat omnis caro quia
ego dñs eduxi gladiū meū de vagina
sua irrevocabile. Et tu fili hominis in-
genuisse in cōtione lumborū: et in a-
maritudinibus ingenuisse coram eis.
Cumq; dixerint ad te quare tu genui-
stis. Pro audiu quia venit: et rabe-
scet omne cor: et dissoluent vniūse ma-
nus: et infirmabitur omnis spiritus: et
per cūda gentia fluent aque. Ecce ve-
nit: et fiet ait dñs deus. Et factus est sermo
dñi ad me dicens. Fili hominis. ppheta
et dices. Hec dicit dñs deus. A loquer.

Gladius gladii? reatus est et limas.
Et cedat viduas reatus est: ut splē-
deat limas? est. Qui moues septem fi-
lij mei succidisti omne lignū. Et dedi e-
um ad leuigandū: ut teneatur manu.
Iste reatus est gladii? et iste limas? est
in manu interficientis. Clama et ulu-
la fili hominis: quia hic factus est in
pñs meo: hic in cunctis ducibus isra-
hel q; fugerāt. Gladio traditi sunt cum
pñs meo. Adcirco plaude sup femur
quia probat? est: et hoc cum septem
subuerterit: et non erit dicit dñs deus.
Tu ergo fili hominis ppheta: et pte
manu ad manū: et duplicetur gladii
ar triplicetur gladius interfector. Hic
est gladius occasionis magne: qui ob-
stupescere eos facit et corde tabescere:
et multiplicat ruinas. In omnibus
portis eorū dedi cōturbationē gladii
acuti et limati ad fulgendū: amidi ad
redem. Eacuere: vade ad degetā sue
ad sinistram: quocūq; facies tue est ap-
petit. Quin et ego plaudā manu ad
manū: et implebo indignationē meā.
Ego dñs locus? sum. Et factus est ser-
mo dñi ad me dicens. Et tu fili hois-
pone tibi duas vias: ut veniat gla-
dius regis babilonis. De terra una e-
gredietur ambo. Et manu capiet cō-
ieduram: in capite vie ciuitatis conici-
et. Viam pones: ut veniat gladii ad
rabbatq; filiorū amon: et ad iudā in ihe-
rusalē munitissimā. Stetit enī rex ba-
bilonis in huius in capite duas vias
diuinationē querens: cōmiserat sagit-
tas. Interrogauit ydola: rēta cōsultit.
Ad degetā? facta est diuinitio sup
iherusalē: ut ponat arietes: ut appiat
os in rede ut eleuet vocem in ululatu:
ut ponat arietes contra portas: ut
oponet aggere ut edificent munitiones.

Ecce quasi consulens frustra oracu-
lum in oculis eorū: et sabbatorū oculi i-
mitans. Ipse autē recordabit iniquita-
tis ad capiendū. Adcirco hec dicit do-
minus deus. Pro eo q; recordati estis ini-
quitas vestre et reuelastis puaricatio-
nes vñs: et apparuerūt peccata vestra
in omnibus cogitationibus vñs. Pro
eo inq; q; recordati estis: manu capie-
mini. Tu autē pphane impie dux isra-
hel cui? venit dies in tempore iniquita-
tis pñs: hec dicit dñs deus. Aufer
ordā: tolle coronā. Nōne hec est q;
humile subleuauit: et sublimē humili-
auit? Iniquitatem iniquitātē iniqui-
tatem ponam eam. Et hoc nō factū est
donec veniret cui? est iudiciū: et tradā
ei. Et tu fili hois ppheta et dic. Hec di-
cit dñs deus ad filios amon: et ad op-
probriū eorū. Et dices. Micro-micro-
uagina te ad occidendū: lima te - ut
interficias et fulgeas cum tibi videren-
tur vana et diuinationē mendacia: ut
dareis sup colla vulneratorū impiorū
quorū veniet dies in tempore iniquita-
tis pñs. Reuertere ad vaginā tuā i
locū in quo creat? es. In terra natui-
tatis tue iudicabo te: et effundā sup te
indignationem meā. In igne furoris
mei sufflabo in te: daboq; te in manū
hominū insipientiū et fabricantiū in-
teritū. Igni eris cibus. Sanguis tuus
erit in medio terre: obliuioni tradetis:
quia ego dominus locus? sum. **XXI**
Et factum est verbū dñi ad me di-
cens. Et tu fili hominis nonne
iudicas ciuitatem sanguinū: et osten-
dis ei omnes abominaciones suas? Et
dices. Hec dicit dñs deus. Ciuitas effun-
dens sanguinē in medio sui ut veniat
tempus ei? et que fecit ydola contra se-
metipam ut pollueret. In sanguine